

19-09-2018

PRIMLJENO

1. u spis

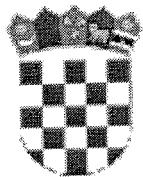
2. u rad _____

3. na znanje _____

Posl. br. 12 Pr-1192/17-23

4. po uputu _____

5. stranci _____

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Karmen Sekso Čolak, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice _____, zastupana po punomoćnicama Tatjani Jedličko, mag. iur., Ani Petošić dipl. iur., Nives Pavičić, mag. iur. i Niki Radoviću, mag.iur. svi zaposleni u Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja iz Zagreba, protiv tuženika Sveučilište u Zagrebu, Trg maršala Tita 14, OIB: 36612267447, zastupan po punomoćnicima Maru Mihočeviću i Denisu Bajsu, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mihočević & Bajs d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 03. srpnja 2018. godine, u prisutnosti punomoćnice tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 19. rujna 2018.g.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"Nalaže se tuženiku SVEUČILIŠTE U ZAGREBU, Trg maršala Tita 14, OIB: 36612267447, da plati tužiteljici _____ iznos od 2.809,27 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 16. svibnja 2017.goodine pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od petnaest dana, pod prijetnjom ovrhe.", kao neosnovan.

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.218,75 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi da je zaposlena kod tuženika u podružnici Sveučilište u Zagrebu, Hrvatski studiji, na suradničkom radnom mjestu viši asistent.

Tužiteljica je u razdoblju od 03. travnja 2017.g. do 07. travnja 2017.g. sudjelovala u štrajku na podružnici tuženika Sveučilište u Zagrebu, Hrvatski studiji organiziranom od strane

Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja čiji je tužiteljica član. U štrajku je sudjelovala na način u svemu sukladan Najavi štrajka od strane Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od dana, 24. ožujka 2017.g.

Sukladno najavi štrajka tužiteljica je za vrijeme sudjelovanja u štrajku obustavila izvršenje samo onog rada i radnih obveza koji su vezani za izvođenje nastave i rad sa studentima, dok je istovremeno, u preostalom radnom vremenu kao i u onom dijelu radnog vremena u kojem je bila dužna izvršavati obveze vezane za nastavu i rad sa studentima, uredno obavljala sve poslove, te izvršavala sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane za zdravstveni rad. Obzirom da je tužiteljica u razdoblju od 03. travnja 2017.g. do 07. travnja 2017.g. sukladno Tjednom planu nastave za ljetni semestar 2016/2017, uopće nije bila u obvezi izvršavati nastavni rad, to je tužiteljica izvršavala svoje obveze iz radnog odnosa koje se odnose na zdravstveni i stručni rad.

Nadalje, navodi da joj je tuženik radi sudjelovanja u štrajku od 03. travnja do 07. travnja 2017.g. umanjio plaću za mjesec travanj 2017.g. za bruto iznos od 2.809,27 kn, i to sukladno Evidenciji o radnom vremenu tuženiku za mjesec travanj 2017.g. iz koje proizlazi da je tužiteljica u razdoblju od 03. travnja 2017.g. do 07. travnja 2017.g. u štrajku provela ukupno tjedno radno vrijeme, odnosno 40 sati. Međutim tuženikova Evidencija o radnom vremenu tužiteljice za travanj 2017.g. vođena je protivno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije radnicima (NN 97/15) kojim je propisano da su na sveučilištima podaci o radnom vremenu za znanstvenike, nastavnike i suradnike prilagođeni naravi njihovog rada, na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada koji su na visokim učilištima vezani uz nastavni rad, a ne znanstveni, slijedom čega ista sadrži netočne podatke o vremenu sudjelovanja tužiteljice u štrajku. Znanstveni rad nastavnika pri tuženiku nije normiran, niti tuženik ima odluku o rasporedu radnog vremena po kojoj bi tužiteljica bila dužna raditi 8 radnih sati dnevno. Tužiteljica ima svoj znanstveni i stručni rad zbog naravi tog rada ni ne izvršava i ne može izvršavati u radnom vremenu od 8 sati dnevno, već ga izvršava i izvan tog vremena, s nejednakim rasporedom radnih sati po danima, ovisno o nastavnim obvezama. Da je tuženik vodio Evidenciju o radnom vremenu tužiteljice za mjesec travanj 2017.g. sukladno Pravilniku, ispravno bi utvrdio podatke o broju radnih sati koje je tužiteljica provela u štrajku, jer bi se tada ta evidencija i odnosila na normirane oblike rada odnosno na nastavni rad tužiteljice, te bi joj temeljem tako utvrđenog podataka, sukladno čl. 216. Zakona o radu (NN 93/14) kojim je propisano da poslodavac radniku koji je sudjelovao u štrajku može umanjiti plaću razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, razmjerno umanjio plaću.

Slijedom navedenog tužiteljica predlaže naložiti tuženiku isplatu iznosa od 2.809,27 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. svibnja 2017.g. pa do isplate.

U odgovoru na tužbu i tijekom postupka, tuženik ističe kako su navodi tužbe netočni i neosnovani, osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, te ističe kako je nesporno da je tužiteljica kao članica Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja štrajkala od 03. travnja do 07. travnja 2017.g., te kako je predmetni štrajk pravomoćnom sudskom presudom utvrđen nezakonitim.

Ističe kako tužiteljica pogrešno smatra da može istodobno u tijeku radnog vremena biti u štrajku i ne raditi odnosno ne biti u štrajku i raditi, kako u razdoblju u kojem je tužiteljica bila u štrajku, ista nije obavljala niti je mogla obavljati poslove koji su bili dio njezinog preostalog radnog vremena jer je stupanjem u štrajk tužiteljica obustavila rad i posluš poslodavčevim nalogima i naputcima, te nadalje navodi kako je normiran oblik rada određen čl. 4. Ugovora o radu tužiteljice sa tuženikom od 31. prosinca 2013.g. i to na način da će raditi u punom radno vremenu od 40 sati tjedno, te kako se tužiteljičino radno vrijeme sastoji od nastavne i znanstvene sastavnice koje je tako takvo neodvojiva cjelina, pa stoga tužiteljica pogrešno smatra da se kao radnik tuženika može u jednom radnom danu, prema svojoj

slobodnoj volji, štrajkati primjerice 1 sat ili 15 minuta, a onda slijedećih 1 sat ili 15 minuta malo raditi, pa onda opet prema svojoj volji malo štrajkati i sl.

Tuženik nadalje u odgovoru na tužbu ističe kako Sindikat u Najavi štrajka od 24. ožujka 2017.g. nije napisao "zaposlenici u štrajku će u redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad", već je sasvim suprotno, u Najavi štrajka Sindikat napisao "zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove".

Ističe kako je odlučna činjenica da tužiteljica prije ili za vrijeme štrajka nije obavijestila poslodavca, da će u radno vrijeme obavljati bilo kakve poslove iz radnog odnosa, odnosno da bi u tom smislu postojalo bilo kakvo ograničenje u njezinom štrajkanju, a ovo posebno iz razloga jer joj je tuženik dana, 04. travnja 2017.g. uputio e-mail sa pozivom da se pismenim putem, povratno na e-mail očituje ako izvršava obveze definirane Ugovorom o radu i ako nije u štrajku, a s obzirom da tužiteljica nije izvršavala nikakve obveze iz Ugovora o radu, pa niti znanstveni rad, te je bila u štrajku, ista se na e-mail sukladno pozivu tuženika nije očitovala, za razliku od njezinih kolega koji nisu štrajkali i koji su se o tome očitovali.

Ističe kako je Viša inspektorica rada provela 03. svibnja 2017.g. inspekcijski nadzor na tuženikom u kojem nisu utvrđene povrede propisa iz radnih odnosa, te je inspektorat rada pri Ministarstvu rada svojim aktom od 04. svibnja 2017.g. utvrdio kako je tuženik postupio sukladno čl. 216. Zakona o radu kada je umanjio primanja radnicima koji su sudjelovali u štrajku, razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, pa slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu parničnog troška.

U tijeku dokaznog postupka, provedeni su svi predloženi dokazi, pa je tako izvršen uvid Najavu štrajka od 24. ožujka 2017.g. (list 4 spisa), obračune isplaćene plaće (list 5-6, 41 spisa), Obavijest o privremenom prekidu štrajka (list 14 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-14/17 od dana, 10. travnja 2017.g. (list 15-23 spisa), presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj GŽ-8/17 od dana, 27. travnja 2017.g. (list 26-27 spisa), izvadak iz Pravilnika (list 28 spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme od 02. siječnja 2015.g. (list 29-30 spisa), e-mail (list 31 spisa), Odluku o razmjernom umanjenju plaća z razdoblje sudjelovanja u štrajku od 26. travnja 2017.g. (list 32 spisa), dopis tuženika od 04. svibnja 2017.g. (list 33 spisa), dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada (list 34-35 spisa), dopis CARNET-a (list 39-40 spisa), Evidenciju radnog vremena tužiteljice za travanj 2017.g. (list 58-59 spisa), saslušao svjedoka Tomislava Vodičku (list 76-77 spisa), saslušao svjedoka Aleksandru Mudrinić Ribić (list 80 spisa), svjedok Tomislava Janovića (list 81 i 107 spisa).

Sud nije proveo dokaz saslušanjem tužiteljice, budući ista iako uredno pozvana nije pristupila na ročište na kojem je određeno provođenje dokaza njenim saslušanjem, te na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava punomoćnik tužiteljice povukao je prijedlog za njenim saslušanjem, te izjavio kako odustaje od svih predloženih dokaznih prijedloga koji su predloženi, a nisu provedeni.

Na temelju tako provedenog postupka, ocjenjujući dokaze zasebno i u njihovoj ukupnosti, sukladno odredbi čl. 8 Zakona o parničnom postupku, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Svjedok Tomislav Vodička (list 76-77 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika, te obavlja poslove tajnika, tužiteljica mu je poznata, ističe kako se Evidencija radnog vremena za sve djelatnike pa tako i za tužiteljicu vodi putem sustava u kompjutoru, pa tako tužiteljica koja obavlja poslove znanstvene djelatnosti i nastave, u slučaju ako ima nastavu

uzima ključ na porti i označi u knjizi o Evidenciji radnog vremena da je isti preuzela, te ponavlja navedenu proceduru i kada odlazi sa posla, sa nastave, a u slučaju ako nema nastavu tog dana, tužiteljica može pristupiti svome uredu, te bi se trebala prijaviti na porti i upisati se u knjigu, iako u praksi vlada situacija da u takvim slučajevima kada se nema nastave, ulazi se u ured, bez upisivanja u knjigu.

Navodi kako je tužiteljica sudjelovala u štrajku cijeli radni tjedan, od ponedjeljka do petka, i to od 03. travnja do 07. travnja 2017.g., kako je štrajk započeo dana 03. travnja 2017.g. i trajao je cijeli dan do ponedjeljka odnosno do 10. travnja 2017.g., a u kojem vremenu je tužiteljica sudjelovala u štrajku i nije održavala nastavu, nadalje kako nije utvrđeno kada je tužiteljica u tom razdoblju došla na posao i kada je otišla sa posla, a ista je bila dio štrajkaškog odbora o čemu je poslodavac bio obaviješten, te je tuženik nakon što je dobio obavijest da započinje štrajk, svim zaposlenicima u nastavi i u znanosti, te svim administrativnim djelatnicima, poslao upit, pismenim putem da li ispunjavaju obveze iz svog ugovora o radu, te zatražio pisao očitovanje o navedenom. Navodi kako je tuženik dobio određeni broj pismenim očitovanja dok se tužiteljica na pismeni poziv nije očitovala.

Svjedok Aleksandra Mudrinić Ribić (list 80 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlena u Hrvatskoj akademskoj istraživačkoj mreži-CARNET. Tužiteljica joj je poznata na način da godinama zajedno surađuju, i čula je da je bio štrajk, ne zna točno kada je bio i ne zna koliko je trajao, ali zna da je tužiteljica sudjelovala u štrajku, te nema saznanja da li je u tom razdoblju održavala nastavu.

Ističe da je surađivala sa tužiteljicom u mjesecu travnju 2017.g., te misli da je to bilo u prvom tjednu mjeseca travanja, a surađivali su na Zborniku radova, ne zna i ne sjeća se koliko intenzivno, te misli da je tužiteljica dnevno radila u tom razdoblju 3 do 4 sata, ne zna da li je tužiteljica poslodavcu prijavila rad na uređivanju Zbornika, te ne zna da li je isti bio odobren od strane poslodavca. Ističe kako misli da rad tužiteljice na Zborniku nije niti u kakvoj svezi sa radom tužiteljice kod tuženika, te su sve radnje koje su prethodile pisanju Zbornika bila honorirane od strane CARNET-a.

Svjedok Tomislav Janović (list 81,107 spisa), u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika, tužiteljica mu je poznata, kao kolegica na poslu, sudionica u štrajku i članica sindikata. Navodi da je tužiteljica sudjelovala u štrajku cijeli radni tjedan, a to je bilo od 03. do 07. travnja 2017.g., te tada nije održavala nastavu, a nije ju ni imala, a što zna iz razgovora sa tužiteljicom. Ističe kako je on bio Predsjednik štrajkaškog odbora, dok je član odbora bila tužiteljica, te je po njegovoj procjeni u štrajku sudjelovalo 19 djelatnika, od oko ukupno 80-tak zaposlenika.

Iz iskaza svjedoka Tomislava Vodičke utvrđeno je kako je tužiteljica provela u štrajku cijeli radni tjedan od 03. do 07. travnja 2017.g., te kako se tužiteljica na pisani upit od strane tuženika, da li ispunjavaju obveze svog ugovora o radu, nije očitovala, za razliku od drugih zaposlenika koji nisu sudjelovali u štrajku.

Iz iskaza svjedoka Aleksandre Mudrinić Ribić utvrđeno je kako ista ima saznanja da je tužiteljica sudjelovala u štrajku, dok nema saznanja da li je tužiteljica održavala nastavu, nadalje iz njenog iskaza proizlazi da je tužiteljica u mjesecu travnju 2017.g., misli i vjeruje kako je početkom, odnosno u prvom tjednu mjeseca travnja 2017.g. surađivala sa tužiteljicom u uređivanju Zbornika.

Kao bitno iz njenog iskaza utvrđeno je kako rad na navedenom Zborniku nije bio u svezi sa radom tužiteljice kod tuženika, već se isti odnosio na Hrvatsku akademsku istraživačku mrežu, odnosno CARNET.

Iz iskaza svjedoka Tomislava Janovića, proizlazi kako je tužiteljica sudjelovala u štrajku cijeli radni tjedan od 03. do 07. travnja 2017.g., nadalje kako je član Štrajkaškog odbora bila tužiteljica dok je on bio predsjednik Štrajkaškog odbora, iz njegovog iskaza proizlazi kako su se njihove štrajkaške aktivnosti svodile na svakodnevne sastanke u trajanju do sat vremena, te kako im se poslodavac putem elektroničke pošte obratio sa određenim pitanjima no oni nisu htjeli komunicirati sa poslodavcem za vrijeme štrajka.

Među strankama nije sporno da je tužiteljica u spornom razdoblju bila zaposlenik tuženika, sporno je da li joj je tuženik osnovano isplatio umanjenu plaću, odnosno da li joj je tuženik u obvezi isplatiti razliku plaće, te je sporna i visina tužbenog zahtjeva.

Uvidom u Ugovor o radu na određeno vrijeme od 02. siječnja 2015.g., utvrđeno je da je isti sklopljen između stranaka na određeno vrijeme od 01. siječnja 2015.g. do 31. prosinca 2018.g., dok je čl. 4. citiranog Ugovora, ugovoreno kako će tužiteljica kao radnica raditi u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno.

Uvidom u Izvadak iz Pravilnika o radu tuženika utvrđeno je da je čl. 21. definirano radno vrijeme, odnosno pojam radnog vremena, te je navedeno kako je radno vrijeme vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama voditelja ili druge ovlaštene osobe, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi voditelj. Nadalje, radnim vremenom ne smatra se vrijeme u kojem je radnik pripravan odazivati se pozivu za obavljanje poslova, ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu na kojem se njegovi radovi obavljali niti na drugom mjestu koje je odredio voditelj.

Odredbom čl. 22. propisano je radno vrijeme pa tako puno radno vrijeme ne smije biti duže od 40 sati tjedno, dok se nepuno radno vrijeme smatra svako radno vrijeme kraće od punog radnog vremena, a ugovor o radu može se sklopiti za puno ili nepuno radno vrijeme.

Uvidom u Odluku Županijskog suda u Zagrebu od 10. travnja 2017.g., poslovni broj P-14/17 proizlazi da je istom utvrđeno nezakonito organiziranje i poduzimanje štrajka kojeg je Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja najavio Sveučilišnu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo dana, 03. travnja 2017.g. te se zabranjuje Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja organiziranje i poduzimanje štrajka koje je najavio dana, 24. ožujka 2017.g. Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji.

Uvidom u Odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. travnja 2017.g., poslovni broj GŽ-8/17 utvrđeno je da se istom odbija žalba Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, te se potvrđuje presuda prvostupanjskog suda (poslovni broj P-14/17), u toč. I. izreke (kao gore navedene).

Uvidom u e-mail od 04. travnja 2017.g., utvrđeno je da se isti odnosi na zahtjev za dostavu podataka u svrhu vođenja evidencije o radu zaposlenika, te je isti od strane Ureda Pročelnika Hrvatskih studija, upućen, između ostalih, i tužiteljici, te je u istom navedeno kako ih se poziva da se pismenim putem povratno na citirani e-mail očituju ako izvršavaju obveze definirane Ugovorom o radu i ako nisu u štrajku.

Uvidom u Odluku o razmjernom umanjenju plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku od 26. travnja 2017.g. utvrđeno je kako se istom, zaposlenicima za koje je utvrđeno da su sudjelovali u štrajku Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja sukladno Najavi od

24. ožujka 2017.g. plaća za obračunsko razdoblje za mjesec travanj 2017.g. umanjit će se razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Uvidom u dopis tuženika od 04. svibnja 2017.g. utvrđeno je da je isti upućen sindikalnom povjereniku, u pravitku kojeg je dostavljeno i gore citirana Odluka o razmjernom umanjenju plaće.

Uvidom u dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada od 04. svibnja 2018.g. utvrđeno je kako je inspektor rada proveo postupak inspeksijskog nadzora kod tuženika, a kojom prilikom nisu utvrđene nikakve povrede propisa iz radnog odnosa, te kako je tuženik mogao postupiti sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu, odnosno radnicima koji su sudjelovali u štrajku umanjiti plaću i dodatke na plaću razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, te da nije bilo osnova za poduzimanje inspeksijskih mjera.

Uvidom u priležeci dopis Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, od 24. ožujka 2017.g., a koji je upućen tuženiku, utvrđeno je da se isti odnosi na najavu štrajka, te je u istom između ostalog navedeno kako zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa, dakle u istom nije naznačeno da će sudionici štrajka obavljati svoje poslove u ugovorenom radnom vremenu.

Sukladno odredbi čl. 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju definirano je kako se visoko obrazovanje temelji na nedjeljivosti sveučilišnog nastavnog rada i znanstvenog istraživanja.

Temeljem dokumentacije koja prileži spisu sud je utvrdio kako tužiteljica nije obavijestila tuženika da će u svom radnom vremenu, a za vrijeme trajanja štrajka, obavljati bilo kakve poslove iz radnog odnosa, naime spisu ne prileži pisani odgovor tužiteljice, odnosno njeno očitovanje na tuženikov zahtjev za dostavom podatka u svrhu vođenja Evidencije o radu, a kojim dopisom putem e-maila je tužiteljica bila pozvana da se pisano očituje o izvršavanju obveza definiranih njenim ugovorom o radu.

Sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu, radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodaci na plaću, mogu se umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Temeljem provedenog dokaznog postupka, sud smatra kako je tuženik postupio sukladno citiranoj odredbi čl. 216. Zakona o radu, te umanjio plaću tužiteljici za mjesec travanj 2017.g. razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku. Naime, tijekom postupka tužiteljica ničim nije dokazala da bi za vrijeme trajanja štrajka obavljala poslove sukladno sklopljenom ugovoru o radu sa tuženikom, a iskaz svjedoka Aleksandre Mudrinić Ribić u dijelu u kojem ista iskazuje kako je u vremenskom razdoblju koje se poklapa sa vremenom trajanja štrajka, tužiteljica radila na uređivanju Zbornika sud ne cijeni relevantnim, ovo tim više što i sam svjedok u svom iskazu nastavno navodi kako rad tužiteljice na Zborniku nema nikakve veze sa radom tužiteljice kod tuženika, nadalje tužiteljica ničim nije dokazala da je projekt rada na Zborniku prijavljen tuženiku kao poslodavcu, pa se stoga takav rad ne može naknadno računati kao vrijeme provedeno na radu, sukladno sklopljenom ugovoru o radu sa tuženikom, a kojim je ugovoren radni tjedan od 40 sati rada tjedno.

Kako je tužiteljica odustala tijekom postupka od provođenja dokaza financijskim vještačenjem, ista nije dokazala niti spornu visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, stoga je sud sukladno čl. 129. st. 1. i čl. 221 a ZPP-a i pravila o teretu dokazivanja, utvrdio kako

tužiteljica nije dokazala visinu svog potraživanja, a koja je među strankama sporna, pa je slijedom svega navedenog, tužiteljicu valjalo odbiti u cijelosti sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku.

Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku u skladu sa doprinjetim i zatraženim troškovnikom, i to za odgovor na tužbu 50 bodova, pristup na ročište 06.11.2017.g. 50 bodova, sastav podneska od 02.01.2018.g. 50 bodova, pristup na ročište 16.01.2018.g. 50 bodova, pristup na ročište 05.03.2018.g. 50 bodova, sastav podneska od 30.05.2018.g. 12,5 bodova, pristup na ročište 03.07.2018.g. 50 bodova, pristup na ročište za objavu presude 25 bodova, (temeljem Tbr. 7. toč. 1. Tbr. 8. toč. 1. toč. 3., Tbr. 9. toč. 1. i toč. 3. Tarife), što ukupno iznosi 337,5 bodova, sve određeno prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a što uz vrijednost boda od 10,00 kn, te uvećano za 25% PDV-a iznosi 4.218,75 kuna.

Tuženiku nije priznat trošak sastav podneska od 02.11.2017.g., budući je isti predan na ročištu održanom 06.11.2017.g., te se isti kao takav ukazuje nepotrebnim.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, dana 19. rujna 2018. godine

Sudac:

Karmen Sekso Čolak, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 4 istovjetna primjerka, u roku od 8 dana.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Za točnost otpravka - ovlaštena službenik:

Tamara Tilipec

